

РЕШЕНИЕ

№ 7626

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5868** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 вр. чл. 129, ал. 7 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. И. М., срещу акт за прихващане или възстановяване /А./ № П-22221220206706-004-001/12.01.2021 г., издаден от А. И. Д., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден в оспорената част с Решение № 516/02.04.2021 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” /”ОДОП”/ – [населено място].

В жалбата са изложени съображения за материална незаконосъобразност на оспорения А.. Твърди се, че незаконосъобразно е извършено прихващане със сумата от 20 418.30 лв., представляваща задължения по изп. дело №[ЕИК]/2020 г. Посочва се, че с обжалвания А. правилно е начислена лихва за забава, считано от 15.02.2017 г. до 17.10.2017 г. включително, в размер на 20 418.30 лева. Неправилно обаче е извършено прихващане на подлежащата за възстановяване сума с част от дължимите публични задължения на дружеството, установени с решение № РД-16-531/07.07.2020 г., издадено от и.д. главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014-2020 г.“, с което е определена финансова корекция на дружеството. В тази връзка, изхождайки от нормата на чл.128, ал.1 ДОПК, жалбоподателят твърди, че срещу горесцитираното решение е подадена жалба, по която е образувано адм. дело № 8937/2020 г. по описа на АССГ, поради

което липсва изискуемо вземане, с което законосъобразно да се извърши прихващане. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния представител юрк. К., оспорва жалбата. Счита, че в хода на съдебното производство не са установени факти, които водят до промяна на установената от административния орган фактическа обстановка. Поддържа мотивите в решението на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за прихващане или възстановяване № П-22221218122370-004-001/12.07.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., на [фирма], е отказано възстановяване на лихви за забава за периода 15.02.2017 г. до 18.10.2017 г. върху сумата 300 000,00 лв.

По подадена от [фирма] жалба, с решение № 1452/21.09.2018 г., издадено от директора на дирекция ОДОП С., А. № П-22221218122370-004-001/12.07.2018г. е потвърден.

По жалба, подадена от [фирма], е образувано адм. дело № 13926/2019 г. по описа на АССГ. С решение № 1443/28.02.2020 г., постановено по посочено дело, е отхвърлена жалбата на дружеството срещу А. № П-22221218122370-004-001/12.07.2018г., потвърден с решение № 1452/21.09.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП” - С., в частта на отказа за начисляване на лихви по реда на чл. 92, ал.10 от ЗДЦС и чл. 129, ал.5, т.1 и 2 от ДОПК, за периодите от 15.02.2017 г. до 18.10.2017 г.

С решение № 14223/17.11.2020 г., постановено по адм. д. № 5965/2020 г. по описа на ВАС – Първо отделение, решението, постановено от АССГ, е отменено и вместо него е постановена отмяна на Акт за прихващане или възстановяване № П-22221218122370-004-001/12.07.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., в частта, с която е отказано възстановяване на лихви за забава за периода 15.02.2017 г. до 18.10.2017 г. върху сумата 300 000.00 лв. Преписката е изпратена на компетентния орган по приходите при ТД на НАП С. за издаване на акт за прихващане или възстановяване, съобразен с указанията по тълкуването и прилагането на закона.

С Резолюция за извършване на проверка № П-222212206706-О.-001 от 14.12.2020 г., издадена от Й. В. Й.- старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., е възложена проверка във връзка с решение № 14223/17.11.2020 г., постановено от ВАС, с което е отменен А. № П-22221218122370-004-001/12.07.2018 г., в частта, с която е отказано възстановяване на лихви за забава за периода 15.02.2017 г. до 18.10.2017 г. върху ДДС в размер на 300 000,00 лв., за данъчен период м. 10.2016 г., с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 607 118,10 лв. по започнала процедура по чл. 92, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, възникнала в м. 11 .2018 г.

С оспорения в настоящото производство А. № П-22221220206706-004-001/12.01.2021 г., издаден от А. Д. – инспектор по приходите при ТД на НАП С., е установено, че [фирма] отговаря на изискванията на чл. 129 ДОПК за възстановяване на законна лихва в размер на 20 418.30 лева, начислена върху сумата от 300 000.00 лева, за периода 15.02.2017 г. - 17.10.2017 г. В резултат на проверка в данъчно-осигурителната сметка на дружеството е констатирано, че същото има изискуеми публични

задължения, за събиране на които е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. Установено е, че към 11.01.2021 г. задълженията на дружеството са в размер на 499 968.00 лева, установени с решение № РД- 16-531/07.07.2020 г. на и.д. главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност" и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 -2020“. Поради това, със сумата от 20 418.30 лева, подлежаща на възстановяване, е извършено прихващане за погасяване на установените публични задължения на жалбоподателя.

Актът е връчен на жалбоподателя по електронен път на 13.01.2021 г. Жалбата по реда на чл. 152 вр. чл. 129, ал. 7 ДОПК, до директора на дирекция „ОДОП” – [населено място], е подадена чрез ТД на НАП С. на 27.01.2021 г. С решение № 516/02.04.2021 г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ С., оспореният А. е потвърден. Решаващият орган е изложил следните мотиви: Решение № РД- 16-531/07.07.2020 г. на и.д. главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност" и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014 - 2020 г. не е влязло в сила, тъй като е обжалвано пред АССГ, но съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ оспорването на решението пред съд, не спира изпълнението му. Процесното вземане е публично съобразно чл. 162. ал. 2. т. 8 от ДОПК и принудителното му събиране се осъществява от НАП. Наличието на годно изпълнително основание представлява формална предпоставка за образуване на публичното изпълнително производство, а с оспорения А. законосъобразно е прихваната сумата, подлежаща на възстановяване за погасяване на установените публични вземания. Решението е връчено на жалбоподателя на 10.05.2021 г.

Установява се, че с Решение №РД- 16-53 1/07.07.2020 г., издадено от и.д. главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност" и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014 - 2020 г., на [фирма] е определена финансова корекция в размер на 499 968.00 лева, съставляваща 100 % от представената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на 5 осна фреза V.-АХ800 с Ц. F. Oi-MF (10,4)- 1 бр. с изпълнител [фирма]., на основание констатирано нарушение на чл.70, ал.1, т. 4 ЗУСЕСИФ, съставляващо нарушения на т.1 и т. 3 от Приложение №2 на Наредбата за финансови корекции. Срещу решението е подадена жалба от [фирма], по която е образувано адм. дело № 8937/2020 г. по описа на АССГ. С определение № 4263/11.06.2021 г., постановено по посоченото дело, жалбата срещу административния акт е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено. Съдебният акт е обжалван и видно от приложената по делото служебна информация, делото е изпратено на ВАС на 10.08.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до АССГ е подадена чрез решаващия орган, на 21.05.2021 г., в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният А. е издаден от А. И. Д.- старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., след извършена проверка, възложена с Резолюция за извършване на проверка №П-222212206706-О.-001 от 14.12.2020 г., издадена от Й. В. Й., на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С..

Съгласно чл. 128, ал. 1 ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци,

задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

По делото се установи по несъмнен начин, че срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. по описа на ТД на НАП С., за принудително събиране на публични задължения на дружеството в размер на 499 968.00 лева, установени с решение № РД- 16-531/07.07.2020 г. на и.д. главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност" и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 -2020“. Не се спори между страните, че посоченото решение е обжалвано по съдебен ред и не е влязло в сила (към датата на издаване на оспорения А. и към датата на устните състезания по делото).

Решението, с което е определена финансовата корекция в размер на 499 968.00 лева, е издадено на основание чл. 73, ал. 1 вр. чл. 70, ал. 1, т. 1 и т. 4 ЗУСЕСИФ. Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Разпоредбата на чл. 27, ал.2 ЗУСЕСИФ предвижда, че оспорването на индивидуалните административни актове и на административните договори не спира тяхното изпълнение.

Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго /чл. 165 ДОПК/. Специалният ЗУСЕСИФ предвижда предварителна изпълняемост на индивидуалните административни актове, издадени въз основа на закона, какъвто акт е и решение № РД- 16-531/07.07.2020 г. Поради това, финансовата корекция, определена със същото, представляваща публично вземане съобразно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, подлежи на принудителното събиране, в случай че не бъде платена доброволно от длъжника, независимо от обстоятелството, че актът е обжалван и не е влязъл в сила. При евентуална отмяна на изпълнителното основание, недължимо събраната сума ще бъде възстановена, ведно с дължимата законна лихва, по реда на чл. 129 ДОПК.

По гореизложените съображения, оспореният А. № П-22221220206706-004-001/12.01.2021 г., в частта, с която е извършено прихващане на сума в размер на 20 418.30 лв. за погасяване на изискуемо публично вземане от [фирма] по и.д. №[ЕИК]/2020 г., е правилен и законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу акт за прихващане или възстановяване № П-22221220206706-004-001/12.01.2021 г., издаден от А. И. Д., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден в оспорената част с решение № 516/02.04.2021 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 500 /петстотин/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: